

247.

de clinara. Ideoq; benedicti ego uice uidicio
de cerno. Quę abbatil arbitriū uibeat monach
manducat & bibat. abbas uideat quo arbit
suo qđ uibeat. Cum aut̄ ad uerba ei⁹ quidā
derent. ^{trauerent} henricus intulit. Mirū ait tam la
tū lacū hic patere. & hic piscū copiā non eī
Neq; totus nīr est ekī. ait. neq; piscū adeo
largus ut in tū domino nīr abbat. quod
ce dat uel soli sufficiat. Si aut̄ emere aliqua
do inuenim⁹. p̄cio quod p̄ edulio uni nīm
apponendo distrahit̄. p̄ bū aliquē totā ep
domadā cibare poteram⁹. Enī uero ^{maronis} thie
att. dū ego aliquando hic studui. plures a
es aliquando ab uerunt. quod pīscē de pēla
go illo non uidisse me memini. Sed & ma
ior pars sīm tē carnib; non uitebat̄. quę
quidē parsimonia nimia uidebat̄. Erant
aut̄: qui solis uolatilib; qđ unī cū pīscib; es
atūrę sunt licite uiterent̄. Pauci aut̄ in loc
int̄ domesticos parietes ab abbate permis
sis. quadrupediū quoq; usi sunt carnibus